

Álarc beleolvasó - 1. fejezet

Ariana, kedd 28 november 2023 - 23:05:20

1. fejezet

Az ez üstl ánc meglegbben a nyak ában, ahogy felkel. A tekintetem a kulcscsontj ára siklik, majd a v áll ának ív ét figyelem, miut án h átat ford ít nekem. Annyira t ök életes az alakja, v ékony, de er Qs, és pontosan tudom, mennyire kem ények az izmai a tapint ásom alatt. Mint az el Qbb is, mik özben &

T öbb, mint egy éve ismerem, m égis amikor n éh ány hete elcs áb ított, meglepett vele. Nem mintha tiltakoztam volna, elv égre az óta vonz, mi óta el Qsz ör megl áttam. N éha fogalmam sincs, hogyan álltam meg, hogy ilyen sok áig ne kezdjek vele &

De, pontosan tudom, hogyan. A lebuk ást ól val ó f élelem pont el ég er Qt adott hozz á. P azonban átl átott az álarcomon, és miut án h ónapokig csendben figyelte a verg Qd ésem, v ég ül hamarabb l épett, mint én mertem volna. B ár ha rajtam m úlik, tal án sosem t ört énik k özt ünki semmi.

Nem b írom ki. Felkelek, szorosan m ög é l épek, át ölelem.

Vissza -dobja a p ól ój át a f öldre, és felnevet.

K ész ülsz valahov á? suttogom a f ül ébe. A kezem k özben birtokl ón cs úszik a cs íp Qj ére, majd besz ökik az als ója al á, nem is értem, mi ért vette vissza. Nyak ának b Qr ét k óstolom, amit Ql szaggatott á v álik a l égz ése, és biztosra veszem, hogy nyert ügyem van. H átrahajtja a fej ét, nagyobb teret enged a sz ámnak, lihegve l öki mag át a tenyerembe, a szenved élye, ha lehet, m ég jobban felt üzel. Megp örd ül, forr ó cs ókba von, a falnak sz éd ül ünki t Qle. Biztosan nem jutunk el az ágyig, pedig k ét l ép ésre van &

Megint h átat ford ít, a falnak t ámaszkodva zih ál, én pedig a tark ój át cs ókolom, mik özben elveszem az óvszeres dobozt az

éjjeliszeke ényr Ql. Élesen sz ívja be a leveg Qt, ahogy ism ét a test ébe enged, a hangja csup án rekedt suttog ás, amikor megsz ólal.

Mire v ársz?

Nem vallom be neki, hogy csup án az agy át akartam h úzni, hanem l ágyan ringani kezdek, b ár tudom, hogy ez sosem el ég. Most m égsem sz ól r ám érte, hagyja a lass ú temp ót j ó darabig, tal án az ért, mert m ár egyszer megkapta, amit akart.

A jobb j ával tov ábra is t ámaszkodik, a bal keze azonban a cs íp Qj én tartott ujjaimra szorul, tiszt án érz Qdik, hogy k özel j ár. A zih á -l ása

feler Qs ödik, ellepi a tudatomat a hangja, hamar átdob a hat áron engem is.

Nem h úz ódom el, élvezem, ahogy a karomban csillapodik, miel Qtt r öviden felnevetne.

H ú, de im ádom veled a szexet!

Ez pillanatok alatt kij ózan ít. Nem mutatom, de ahogyan ezt mondta, az sz íven üt ött. Mindig sejtettem, hogy az ért kezdett velem, mert tudja, hogy úgysem akarnék t Qle t öbbet. Magam sem értem, mi ért fáj m égis.

R észemr Ql a szerencse po énkodom el, mire vigyorogva h átra -n éz, és j át ékosan eltasz ít mag ától.

Adsz egy t ör ölk öz Qt?

Teljes ítem a k ér és ét. Nem megyek vele, megv árom, m íg v égez, csak azt án zuhanyozok le. Az ágyon hever észik, amikor vissza érek, a telefonj át b újja.

Am úgy h úzzak el? Átj ön a csajod? k érdezi fel sem pillantva. Megvonom a v állam, és mell é d Ql ök. V égigsim ítok a has án, mire j óles Qen felmordul. Tetszik a hang, van benne valami v égtelen ül szexi.

Kett Q nekem is sok a j óból villantja rám a mosolyát. Eldobja a mobilt, átkarolja a nyakam, és b ár a cs ókj ában íg éret rejlik, meg értettem a szavait, le állok. Sz óval?

Sz óval mi?

Marci tov ábra is v álaszt v ár, nekem azonban kireppent a fejemb Ql, mire.

Maradhatok, vagy programod van?

Maradj k érem. Ezt v árhatta, mert újra a h át ára fekszik, kitapogatja a telefont, és zenét kapcsol. A dal beter íti a szobát, lust án dobolom a taktust, mik özben sz ótlanul hever észünk.

Eleinte be érte annyival, hogy j ött, szeretkezünk, azt án lel épett. Ez a m ásodik alkalom, amikor nem siet sehová. Ezzel egyel Qre én sem tudok mit kezdeni, legink ább sodródom az árral, élvezem a kett Qnk k öz é fesz ül Q, kellemes n émas ágot.

Furdal a lelkiismeretem Era miatt. Hetek óta csalom, pedig sosem voltam h qtlén senkihez. Nem érdemli meg, hogy ezt csin áljam vele, de egyszer qen k éptelen vagyok ellen állni Marcinak. M ásnak tudn ék, de neki biztosan nem.

A has ára g örd ül, így k özelebb kerül egy kicsit. Öszt ön ösen mozdulok, a sz ámmal v égigsim ítom a v állát, apr ó puszt helyezek rá. Sz órakozottan rám pillant, felfelé g örb ül a sz ája, és hozzám hajolva a sz ámra tapad.

Im ádom a cs ókjait. Annyira szenved élyes és akaratos, m égis azonnal megadja mag át nekem, ha szexre kerül a sor. Pedig olyan er Q

lakozik benne, hogy egyetlen szóval sem tiltakoznék, ha másként épp szeretnék &

Elereszt, és hosszan kifújja a levegőt.

Oké, ezt most fejezzük be, mert megint rád mászom.

Az alkarjára könyököl, és nem titkolom, hogy engem sikerült egyetlen csókkal ismét bezsongatnia. Véghezúrom a kezem az oldalán, mire csiklandósan összerándul.

Nem ár! Szólam rögzve.

Megállapodik a kezem a derekán. Évek hosszú úja, fehér sebhelyen. Az ujjaim újra és újra végigszaladnak rajta. Korábban sosem jött szóba, hogy bármilyen balesete lett volna, szóval ez újdonság volt, amikor elször írtam róla. Eddig nem érdektem, hanem mindig lefoglalt valami más, most viszont a kíváncsiságom győzi.

Elárulod, hogyan szerezted?

Hátrafordul egy pillanatra, aztán folytatja, amit elkezdett, és rájövök, hogy zenét keresett, mert hamarosan felcsendül egy kellemesebb dallam. Nem ismerem, de tetszik.

Hétes éven át kitaláltam, hogy megtanulok egyedül felmászni. Hamar rájöttem, hogy nem tudok, csak alattam épp egy kerítésvég volt. És még szerencsém is van, hogy ennyivel megúsztam.

Au & szökik ki a számon reflexből, Marcit viszont rázza a rögzítés.

Makacs gyerek voltam. Amint begyógyult a sebem, akkor is felmásztam arra a kurva felára. Azzal a lendülettel eltörtem a bal lábam, szóval azóta az egyetlen magaslattal, amire szeretek felmászni & Visszaöklös a hátamra, és az ölemből elakad a szavam a tekintete intenzitásától. A kezem önkéntelenül indul meg, rászorítok a csípőre, végigsimítok a tetőfalán, de lesöpri magáról az érintésem. De nem most jelenti ki, és újra mellém dől. Nevetünk. Csavarogjunk! mondja hirtelen. Felpattan az ágyról, a ruháiért nyúl, elégedetlenül figyelem, ahogy magára húzza a Qket. Így is észveszejt Qen néz ki, csak azzal sikerül kiragadnia a bámulásából, hogy hozzám vágja a pólót. Hízolg, de öltözz, vagy itt hagylak!

Hová megyünk? érdeklődöm, miközben magamra tornázom a nadrágot. Marci vállát von.

Sétálni, kajálni, ami jön.

Elég ehöz van & felelem magam elé motyogva, de meghallja.

Akkor meghívlak.

Nem pont erre akartam kilyukadni, de nem vitatkozom, mert ilyesmiben vele képtelenség. Fogalmam sincs, honnan van ennyi pénz, de eddig

sosem láttam, hogy bárminek megnézte volna az árát, mielőtt a kasszához ment, ilyen luxust pedig még soha senkitől nem tapasztaltam. Nálam mindig az árcédula a mérvadó, Qt viszont abszolút hidegen hagyja, nem érzem cucca pedig szerintem egy heti fizetésem, ha nem több.

Várj!

Elkapja a karom, mielőtt az ajtóhoz érhetnék, és mohón megcsókol. Elillan tőle minden gondolatom, a nyelvén kívül semmi más nem létezik, a bűz illata megvadít, szinte beleszedülök, amikor elenged.

Csak ilyenem volt vigyorog rám, és már a bejáraton kívül is van, mire egy általánosan észbe kaphatnék. Ha így folytatjuk, ki fogja csinálni az önuralmam. Vagy beleszeretek, ami egy brutálisan rossz ötlet.

A legrosszabb az egészben, hogy amíg Marcival vagyok, annyira természetes minden. Beszélgetünk, hűlünk, jó érzem magam vele, semmi más nem számít. Amint viszont elbúcsúzunk, rám zuhan a lelkiismeretem, és agyonnyom.

Zenét hallgatok. Bár még mindig kicsit az együttlét ötlete alatt állok, már szállingóznak be a tudatomba a szokásos

önmarcangoló gondolatok. Mégis mi a jó istent meglek hetek óta? Sosem voltam csapodár. Akadtak nagyon nyomulós időszekaim, de sosem akkor, amikor épp jártam valakivel, sőt, leginkább akkor tomboltam, amikor véget ért egy kapcsolatom. Most azonban egy másfél éves, stabil kapcsolatban élek, lassan az összeköltés lenne esedékes, mert Erával nagyon egy hullámhosszon vagyunk, kedves, jó fej, szeretem &

Belérek a lakásba, de nem kapcsolok lámpát. Kintől beszérek Qdikt némi világosság, pont elég ahhoz, hogy levetkőzzek, és a kanapéra heveredve bámuljak magam elé. Tudom, hogy nem mehet így sokáig. Nem tisztességes, amit teszek, mégsem fordul meg a fejemben, hogy nemet mondjak, amikor Marci feljön hozzám. Sőt, ma én kíváncsi vagyok rá, miután Éva lerázott, hogy tanul.

Lehunyt a szemem, visszajátszom magamban az elmúlt pár órát. A várakozást, amíg Marci ideért, a szenvedélyt, ami lángolt bennünk, a bűz ének tapintását, a hangját, miközben zihált & Felsőhajtók, amikor ráébredtek, hogy újra vágyakozom. Nem tudom, hogyan csinálja, de egyszer qen megunhatatlan. Az elején próbáltam azzal mentesíteni magam, hogy ráégen voltam sráccal, de ez olcsó

hazugságnak bizonyult. Marci rá néz, és tetőtől talpig látni akarja
borulok egyetlen pillantástól. Fogalmam sincs, hogyan éri el, de mióta
megkaptam, körülötte forog az egész világom. Mint ha nem is
léteznék, amikor nem vele vagyok. Semmi sem fontos, semmi sem kö-
le, azt várom, mikor találkozhatok vele ismét. Az a baj, hogy tisztán
érezem, ez rá érzemről rá érzem nem csupán a szexről szól.

Megijeszt, ami közöttünk van, és rengeteg oka van, miért. Ott van
például, hogy megcsalom a párom. Vagy akár az, hogy egy sráccal
teszem. Mégsem ezek okozzák a riadalmam, hanem hogy már azelőtt
beleszóltam, hogy lefeküdtünk volna. Addig legalább lehetett
plátói, most viszont &

Akarom Q-t, pedig nem szeretnék komoly férfi partnert.

Meg-rémítenek a lehetséges hátrányok, a titkolózás pedig
hosszútávon fászt. Mégis, amikor el akarom nyomni,
másodpercekig tart csupán a gondolat, mert rögtön felémlik bennem
a mosolya, vagy az a hihetetlen szenvedély, amivel csókol, és vé-
gem van.

Pedig nem tervezek a szüleim elé állni azzal, hogy ne haragudjanak,
mégsem futóhóbort volt, csak egy nagyon vaskos hazugsággal ettettem
Q-t. A fene sem akarja felborítani a végre ismét békés életét.

És körülötte is &

Úgysem kellene neki.

[Következő Q](#)